

Dorota Buchwald

"Postacie psychopatyczne na scenie",
Sigmunt Freud, Tłum. E. i
W.Sobaszkowie, "Dialog" nr 7 (1988) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 32/2 (113), 259

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

FREUD Sigmund: Postacie psychopatyczne na scenie. Tłum.
E. i W. Sobaszkowie. "Dialog" 1988 nr 7 s. 122-125.

Pierwszy z cyklu nie tłumaczonych dotąd na język polski esejów Freuda, poświęconych dramatowi i teatrowi. Freud uważa, że dramat powinien kompensować widzom cierpienia, jakich doświadczają w życiu. Jeżeli uda się poecie stopniowo wprowadzić widzów w konflikty i cierpienia duszy bohaterów, wtedy dramat budzi "litość i trwogę". Postaci ze sztuk teatralnych (Filoktet, Hamlet) potraktowane są jako medyczne exempla i poddane psychoanalizie.

BP/113/35

D.B.

GRADKOWSKI Henryk: Obraz Polski w liryce Jarosława Iwaszkiewicza. "Litteraria" XVIII: 1987, s. 49-62.

Obraz Polski przywoływany w poezji Iwaszkiewicza cechują powtarzające się składniki. Najczęściej obecny to topika przyrodniczo-geograficzna (szczególnie motyw małych miasteczek). W latach trzydziestych pojawia się u Iwaszkiewicza problem polskość-europejskość. Istotnym problemem w obrazie ojczyzny jest utrata kraju dzieciństwa (Ukraina) i rewindykacja "ojczyzny najbliższej" (Polska centralna, Mazowsze). Autor analizuje kilkanaście wierszy poety z różnych okresów twórczości, by ukazać jego stosunek do pojęcia ojczyzny, nowego miejsca, patriotyzmu lokalnego.

BP/113/36

A.B.